

**№ 106
20 січня
2018**

**Христос Хрещається!
В річці Йордані!**

**Українська
Православна
Церква Св. Анни**

**St. Anne's
Ukrainian Orthodox
Church**

**525 Morrish Road
Scarborough,
Ontario M1C 1G2**

**Church Office
(416) 284-9642**

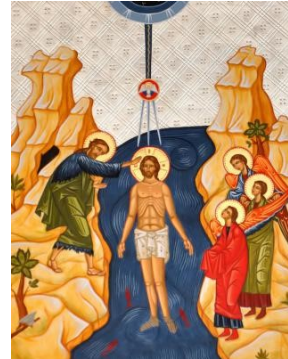
**Parish Priest:
Rev. Father Volodymyr
Feskiv
(647) 680-0448**

Церковний листочок святої Анни St Anne's Newsletter

Про освячення помешкань на Йордан

Навіщо здійснюються освячення помешкань? З давніх-давен християни намагались максимально повно освятити – наповнити Божою благодаттю – своє життя. Звісно, в першу чергу освячували вони себе правильним християнським життям та участю у Святих Таїнствах Церкви. З іншого боку, через молитву та певні зовнішні обряди, вони освячували свої речі, в тому числі житло та предмети побуту. Історики свідчать, що перші християни зображали знак святого Хреста, або інші християнські символи, на своїй одежі, посуді, дверях будинків та багатьох інших речах.

Особливим чином посвячувались Богу храми та власні помешкання. Звісно, ранні християни не мали такого розвинутого богослужбового чину, який ми з вами маємо сьогодні, однак схематично і по суті, це було теж саме освячення. Складалось воно, як і тепер, з читання молитов, кадіння кімнат кадильним фіміамом, написанням на стінах зображення св.хреста та помазання його святим елеєм.

Також віддавна існує традиція, що на свято Богоявлення, та кілька днів по цьому (до віддання свята), священник з молитвою відвідує оселі своїх парафіян для того, щоб поблагословити їх агіасмою – освяченою в день Хрещення Господнього водою. Освячена в той день свята вода є великою християнською святинєю, та має особливі фізичні й духовні властивості. Знаючи це, віруючі люди з великою радістю хочуть бачити у себе священнослужителів, які молитвою та окропленням освяченою води виганяють з оселі злі сили, та закликають Ангела-охоронця.

Як слід готуватися до цього освячення?

До освячення дому та відвідання його священником, очевидно, християнину слід готуватися двояким чином: внутрішньо та зовнішньо. З внутрішнього боку, ми повинні мати щире бажання запросити в дім не лише священнослужителя, а й того ангела-охоронця, котрий там охоронятиме нас надалі. Маємо розуміти, що все, що відбуватиметься на наших очах ззовні під час обряду, має також глибокий духовний, внутрішній зміст. Через зовнішні вияви богошанування на нашу оселю сходить ласка Божа та відганяється все лихе й нечисте.

І ось, наше завдання, усвідомлюючи всю важливість такого богослужіння, надалі привести в норму не лише оселю, а й власне життя, живучи за Заповідями Господніми. Якщо люди оселю освячують, а самі залишаються жити в гріху – праця священника не матиме жодного сенсу. Тому, досвідчені духівники рекомендують разом з освяченням своєї зовнішньої оселі – будинку, принагідно приступити до Таїнств Покаяння та Євхаристії, що котрі очищують

людину зсередини.

Які предмети потрібні для цього?

Для освячення, чи точніше, благословення оселі священиком в період Йорданських свят з боку прихожан не потрібно нічого особливого. Однак, їм належить заздалегідь привести в належний стан, старанно прибрати всі при приміщення, які планується окроплювати освяченою водою. Деякі священики окроплюють ванні кімнати та туалети, деякі ні. У будь-якому випадку слід шукати здоровий глузд, та не плутати сакральне з профанним.

Як саме відбувається цей обряд?

Хоча в традиції Церкви віддавна існують особливі молитви, зокрема складені святим Проклом, патріархом Вселенським чи святим Софронієм Єрусалимським, сьогодні не існує якогось одного обряду, котрий би в рівній мірі використовувався однаково усіма священнослужителями. Зазвичай, під час співу тропарів та кондака свята Богоявлення, священнослужителі обходять усі кімнати, окроплюючи агіасмою стіни, ікони. Якщо є потреба, то до такої молитви долучається мала ектенія з особливими проханнями за здоров'я, успіх та благословення Господнє жителів дому. Закінчуватись обряд може співом многоліттям родині, під час якого священик дає цілувати усім присутнім хрест та окропляє кожного святою водою. У будь-якому випадку, священик керується або вже усталеною в тій місцевості традицією, або власним пастирським сумлінням.

Чим відрізняється йорданські освячення від освячення нового будинку (майна, новопридбаного транспортного засобу і т. д.)?

З точки зору богослів'я обряд звершений священиком під час Йорданських свят краще буде назвати не освяченням, а благословенням раніше освяченого дому. Повний чин освячення дому завершується після побудови чи вагомому ремонту оселі. При чому, декілька разів: освячують ділянку перед початком будівництва, моляться під час закладення першого каменю та вже потім – перед входом в новий дім.

І далі, щороку в час Богоявлення священнослужителі наче поновлюють ту благодать. То ж, безумовно, слід завжди звертати особливу увагу на те, що повне освячення оселі має особливу духовну вагу, а кожен православний християнин повинен прагнути жити в благословенній церковною молитвою оселі. Скажімо, доцільно освятити дім перед тим, як в нього повернеться з полового будинку мати з дитиною, або коли часто хворіють його мешканці, тощо. Якщо віруючих багато, а священик – один, то парафіяни повинні розуміти складність ситуації, з якою він зустрічається на практиці. З одного боку душпастир хоче усім без винятку присвятити максимальну увагу та любов, а з іншого – це потрібно робити досить швидко, щоб за час свят завітати до кожної оселі де його чекають. Тому, з уваги на те, що в таких умовах обряд не може бути надто

тривалим, по його закінченні краще всього буде одразу домовитись про чергову зустріч, уже для повноцінного спілкування, коли для спілкування пастви з пастирем буде більше часу.

Чи слід все згадане освячувати (чи це на розсуд власника)?

Православні священнослужителі – це не язичницькі шамани. Все, що вони з молитвою звершують, має значення лише тому, що молитва діє не сама по собі, а тільки в міру духовного росту та її наближення до Бога тієї людини, за яку вони моляться.

Для того, щоб «благодать подіяла» не обов'язково виливати на голову людини ціле відро води – достатньо буде лише кілька її крапель. Також не обов'язково, і навіть не завжди доцільно, окроплювати ті приміщення та предмети, які не мають очевидного духовного значення, або можуть використовуватися з гріховними мотивами. Так, скажімо, освячувати школу чи стадіон допустимо, а магазин де продають тютюн та горілку чи дискотека – гріховно. Хоча багато священників цим явно зловживають, і шукають можливості підзаробити багато більше, ніж турбуються про власну душу і про те, що за всі ці дурниці їм у свій час треба буде відповідати.

Основна мета освячення – це не покращення фізичного чи фінансового стану людини, чи якихось інших її зовнішніх ознак і атрибутів. Основна ціль молитви та церковного благословення – турбота про спасіння душі. Всі інші речі, про які ми часто мріємо, це лише один з можливих наслідків нашого духовного благополуччя. Благословення священником оселі під час Йорданських свят – чудове духовне підбадьорення людині на її шляху до Божого Царства. Саме Його й навчав Господь шукати перше всього іншого, при цьому нагадуючи, що все інше – їй додасться. ([Мф.6:33](#)).

Якщо Ви бажаєте запросити Отця Володимира для благословіння Вашого дому, звертайтеся до Отця за телефоном 647-6800448 або електронною поштою fr.volodymyrf@yahoo.ca

On Why Orthodox Bless Their Homes

Blessing the home has roots in the celebration of Epiphany. Every year on the Feast of Epiphany, January 19, the Church celebrates the baptism of Christ and the renewal of creation. As Christ bows His head in perfect humility to John in the river Jordan, He teaches us that humility and obedience are the starting points to living as His disciples. Christ gives to water the power to regenerate humankind, to make

us "born again." Not only is this gift of new life offered to humanity but also the entire world shares in this gift of new life. The "river Jordan" represents the entire world and receives the restoration of the "goodness" that it lost in the Fall along with Adam.

The "goodness" of creation is simply that its' purpose and function are to draw the soul to God and is no longer an end in itself.

In celebrating Epiphany, our ancestors sensed a profound awareness of this restoration of goodness in themselves and the world in which they lived. It was natural when going down to a river and asking the Holy Spirit to descend upon it, that having experienced everything as glowing with God's goodness they would take that water into their homes and bless them.

Getting to Know Your Priest and Your Priest Getting to Know You

Today, we are having the experience of blessing our homes and an opportunity to create relationships with the priest. As a Church grows, often the distance between a pastor and his flock also increases. No one should feel that home blessings are a burden for the priest, blessing a home is an important part of his ministry. The priest learns parishioners needs and at the same time, it allows him to have a better idea of how to create opportunities for parishioner involvement in the life of the Church.

Please call and schedule your home to be blessed, especially if it has never been done.

What to Expect When a Priest Comes

- ◆ It is best to have as many family members present as possible.
- ◆ The priest brings everything necessary for the sacrament
- ◆ Prepare a list of family member names
- ◆ If there is a prayer corner in the home the priest will start there, if not, just place out an icon on a table.

Schedule a Home Blessing
Send a request to Fr. Volodymyr
Phone 647-6800448
Email fr.volodymyrf@yahoo.ca

Як виховати і зберегти віру в Бога у дітей?

Перш ніж відповідати на це питання, я хочу сказати кілька слів тим, хто говорить, що не потрібно "нав'язувати" дітям релігійних вірувань.

Релігійна віра не може бути нав'язана людині; вона не є що-небудь стороннє людині, вона є необхідною потребою людської природи, найголовніша зміст внутрішнього життя людини.

Коли ми піклуємося про те, щоб дитина росла правдивою, доброю, розвиваємо в ній правильне поняття про красу, смак до прекрасного, ми не нав'язуємо їй чого-небудь далекого або невластивого її природі, ми тільки допомагаємо їй із самої ж себе витягати, наче звільняти з пелюшок, у собі самій вбачати ті властивості й схидьності, які взагалі властиві людській душі.

Те ж саме потрібно сказати й про пізнання Бога.

За принципом «не нав'язування нічого» дитячій душі, ми взагалі повинні би були відмовитися від усякого сприяння дитині в розвитку її зміцненні її душевних сил і дарувань. Ми повинні були б цілком залишати її на саму себе доти, поки вона виросте й сама розбереться, якою вона повинна бути і якою ні.

Але цим ми не позбавили б дитину сторонніх впливів на неї, а тільки надали б цим впливам безладний і довільний характер.

Повернімося до питання, чому одні люди до кінця своїх днів зберігають у душі своїй постійну, непохитну віру, тим часом як інші втрачають її, іноді втрачають остаточно, а іноді з великими зусиллями й стражданнями повертаються до неї?

У чому полягає причина цього явища? Мені здається, це залежить від того, який напрямок приймає внутрішнє життя людини в її ранньому дитинстві. Якщо людина, інстинктивно або свідомо, зуміє зберегти правильне співвідношення між собою й Богом, вона не відпаде від віри; якщо ж власне "Я" займе в її душі неналежне йому головне й пануюче місце, віра в душі її затьмариться. У ранньому дитячому віці власна особистість, звичайно, ще не стоїть на першому місці, не стає предметом поклоніння. Чому й сказано: якщо не навернетеса й не будете як діти, не вийдете в Царство Небесне. З роками власна

особистість усе більше й більше зростає в нас, стає центром нашої уваги й предметом нашого догоджання.

І це в самому собі зосереджене егоїстичне життя, звичайно, йде у двох напрямках - у напрямку чуттєвості, служіння тілу, і в напрямку гордості, вузької довіри й преклоніння перед розумом взагалі й перед своїм власним зокрема.

Звичайно, буває так, що той і інший напрямок не сполучаються в тій самій людині. В одних переважають спокуси чуттєвості, а в інших спокуси безпристрасності. Чуттєвість із віком переходить іноді в статеву нездоровість, від якої бувають вільні натури, розумні й горді.

Чуттєвість і гордість, як два види служіння власній особистості - це саме ті властивості, які проявлялися, як ми знаємо, у первородному гріху первозданих людей і збудували стіну між ними й Богом.

Те, що трапилося з первозданими людьми, відбувається і з нами.

Нездоровий напрямок нашого внутрішнього життя з дитинства, що приводить до розвитку в нас або чуттєвості, або гордості, забруднює чистоту нашого внутрішнього, духовного зору, позбавляє нас можливості бачити Бога.

Ми відходимо від Бога, залишаємося одні у своєму егоїстичному житті з усіма наслідками, що випливають звідси.

Religious formation begins in the family

— His Grace, Bishop ANDRIY

We are all troubled by the problem of the formation of youth, and are especially concerned with religious formation, yet we see how this is generally neglected.

God the Creator has made the family the foundation of human life. He has delineated certain responsibilities for the family, the basis of which consists of care. Natural instinct directs parents to care for their children, to raise them to adulthood so that they would be able to continue their life on earth independently.

Man is the highest and most perfect creation of God. The basis of the formation of a person is the knowledge of our God and Creator, and the consciousness of the goal of human life on earth—the salvation of our souls and acquisition of eternal happiness. Towards this end religious formation consists of coming to know and cultivating a world-view based upon the Law of God. This is the formation and development of the will and character of the Christian person.

Christian formation begins from the earliest days of a child. When the child becomes observant it begins to learn. It learns that which it sees and hears. Educators confirm that a person learns most during their first ten years of life. This is the time during which a child's senses are formed. The child learns to distinguish between good and evil, and this means that it begins to learn about religion. Understanding and the acquisition of all the Christian virtues begins precisely at this age.

Parents are the best example to follow for a child. The child fully depends upon its mother for care and protection from all dangers. It unconditionally believes in its parents, and so the religious convictions and the example of the religious life of the father and mother are irrevocably passed on to the child. Faith in God and respect towards the Church are received by the child as it is able to understand given its child-like naivete and simplicity. The moral and spiritual values which are manifested in the daily life of the parents, in their interactions between themselves and those around them are transferred into the world-view and character of the child. The respect and honesty of the family surroundings at home is the cradle of the Christian character of the child.

The atmosphere pervading the home has a marked influence on the religious formation of the child. The first acquaintanceship with God is tied up with icons and the Cross, holy water, oil lamps and prayer. Through them a feeling of respect towards God and worship of Him is cultivated.

Contemporary homes where icons are not venerated, or where they aren't even present, obviously cannot exert an influence on the formation of a Christian world-view, not to mention various parties or gatherings where adults are incontinent in their conduct and their words. Even though children are young, and seem to understand nothing, everything which they hear and see powerfully affects their formation.

Another important factor in the religious upbringing of children in the home is the participation of the parents in the life of the Church. When the parents are faithful, participating in the Liturgy every Sunday, they at the beginning bring, and later accompany with them their children to Church. Children from infancy grow in the life of the Church. In our Church we commune children from the moment of their baptism, and this gives the child a feeling of belonging to the Church. When the parents only infrequently attend Church how can they raise religious children and cultivate love for the Church in them? And so, when we observe young people who are alienated from the Church this shows that they have not had a good example to follow.

We must also be conscious of the fact that a person's surroundings have a definite influence on the formation and development of personality, especially during childhood and adolescence. Contemporary teachers have various world-views and they influence youth in various ways. In any case, when the foundation of a firm religious world-view has been laid in the family children, having made their youthful mistakes, become the persons they were raised to be in the Christian home. Children with a Christian world-view will be with their parents and the Church, and children who have not received an adequate formation in the family will wander long and far. May God grant them to find the "way, the truth and the life"!

Parents and children's Confession

Usually parents who regularly attend Church know well that children are confessed from 7 years of age, and those younger are communed without confession. But it's possible that not all understand that children 2-3 years of age should be brought to the priest for a blessing before communion. Let us not neglect this — the child's soul gracefully gathers everything which is found in the temple — icons, chant, candles, bells; the child remembers the priest, and his

hand which blesses. Let us remember that when children were brought to Christ he said nothing to them, he just put his hand on their head and blessed them, appealing in this way not to their still undeveloped intellect, but to their hearts.

In general a child should be brought to Church often, and should be there as long as they are able. At home it is good to light candles and pray before the icons with them. All of this, after years of participation, is deeply fixed in the child's soul and is kept their throughout their life. It is good for a young child to receive communion often—this is their joining together with God.

At 4-5 years of age, while the child does not confess sacramentally, if it understands that it has done something wrong it is good for them to admit their offense before those whom they offended, and very beneficial to bring the child to the priest, so that he can talk with them, offering guidance and where necessary advice. This helps greatly with the child's spiritual development.

At 7 years of age the child is obliged to confess sacramentally. This is a very important time in their spiritual development, and a great responsibility for the parents. The parents themselves must create in the family a special atmosphere regarding Holy Communion. The day we commune must be joyful and solemn for the child — it should feel like a name's day (or birthday). If the child manifests a desire not to commune try to determine the reason for this peacefully and seriously: the reasons might be sufficiently deep that it might require a pure, heartfelt confession by the parents or the whole family.

A child should fast according to their abilities. For example, before communion a child might refrain from watching television or playing computer games for 2-3 days.

For adolescents who lead an attentive spiritual life it is important to find a regular spiritual father/confessor who knows the family, who is trusted by the child, and who can direct the spiritual life of the child with great benefit. It is important that in addition to confession, communion, and participation in Saturday or Sunday school there be a proper atmosphere in the family.

Parents should not forget about the spiritual education of their son or daughter at home: it would be good to arrange the reading of one or another spiritual book, pray together (if even only at night) and even, if possible, to read together an akathist or sing certain liturgical songs. It is important to create a pious atmosphere in the home: mutual attention, virtue, order, prayerfulness. Many teenagers like to keep a diary,

and if your child has such a desire advise them to make it a spiritual diary (writing their impressions from books they have read, interesting thoughts they have heard in sermons, recommendations of their spiritual father, their own thoughts, etc.). This will bring great benefit to the child, especially because their confession will become for them fuller and deeper.

Оголошення / Announcements

Jordan Feast

*will be held on Sunday, January 21st
after Liturgy.*

Tickets will be available at the door.
Pricing is as follows:

Adults	-	\$25
Students (age 15 - 18)	-	\$15
Children (age 10 - 14)	-	\$10

Йорданська Вечеря

відбудеться 21 січня після Літургії.

St. Anne's annual general meeting

*will be held on Sunday, January 28th
after church service.*

Річні Збори

Відбудуться 28 січня одразу після Літургії.

*Якщо Ви бажаєте запросити
Отця Володимира **для благословіння**
Вашого дому,
звертайтеся до Отця
за телефоном 647-6800448
або електронною поштою
fr.volodymyrf@yahoo.ca*

*If you want to **invite Father Volodymyr for**
the blessing of your home
please contact Father
by phone 647-6800448
or email fr.volodymyrf@yahoo.ca*